

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הַרְעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'.

(בראשית כו) רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים יא)

יִי צְדִיק יִבְחֹן וְרָשָׁע וְאוֹהֵב (ר"ת נחש) חָמָס שְׁנָאָה נִפְשׁוּ. כְּמָה עוֹבְדוֹי דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִתְתַקְנֵן, וְכָל מָה דְאִיהוּ עֹבֵיד פְּלֵא עַל דִּינָא וְקִשׁוּט, כְּמָה דְכְתִיב, (דברים לב) הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ פִי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוֹנָה וְאִין עוֹל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא.

וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הַרְעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'. רבי יהודה פתח ואמר, (שם יא) ה' צדיק יבחן ורשע ואהב (ר"ת נחש) חמס שנאה נפשו. כמה מעשי הקדוש ברוך הוא מתקנים, וכל מה שהוא עושה - הפל על הדין והאמת, כפתיב (דברים לב) הצור תמים פעלו פי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא.

בא ראה, לא דן הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון עד שצוה אותו לתועלתו שלא יסטה לבו ורצונו לדור אחרת כדי שלא ישמא, והוא לא נשמר, ועבר על מצוות אדונו, ואחר כן דן אותו בדין.

ועם כל זה לא דן אותו פראוי לו, והארץ עמו את רגזו והתקיים יום אחד שהוא אלף שנים, פרט לאותם שבועים שנים שמסר לדוד המלך, שלא היה לו מעצמו פלום.

כמו כן אינו דן את האדם כמעשיו הרעים שהוא עושה תמיד, שאם כן לא יכול העולם להתקיים, אלא הקדוש ברוך הוא מאריך רגזו עם צדיקים, ועם רשעים יותר מהצדיקים. עם הרשעים כדי שישוּבו בתשובה שלמה, שיתקיימו בעולם הזה ובעולם הבא, כפתיב (יחזקאל לב) חי אני נאם ה' וגו' אם אחפץ וגו' כי אם בשוב רשע מדרך וחייה. וחייה בעולם הזה, וחייה בעולם הבא. ועל כן מאריך להם את רגזו תמיד. או כדי שיצא מהם גזע טוב בעולם כמו שהוציא את אברהם מתרח, שהוא גזע טוב ושרש וחלק טוב לעולם.

אבר הקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים תמיד בכל

הא חזי, לא דן קדשא בריך הוא לאדם קדמאה עד דפקיד ליה לתועלתיה, דלא יסטי לפיה ורעותיה לארח אחרא בגין דלא יסתאב. ואיהו לא אסתמר, ועבר על פקודי דמאריה ולבתר כן דן ליה דינא. (דף קמ ע"א).

ועם כל דא, לא דן ליה פדקא חזי ליה, ואוריה עמיה רוגזיה ואתקיים יומא חד דאיהו אלף שנין, בר אינון שבועים שנים דמסר ליה לדוד מלפא דלא הוה ליה מגרמיה פלום.

בגוונא דא, לא דן ליה לבר נש פעובדוי בישין דאיהו עביד תדיר, דאי הכי לא יכיל עלמא לאתקיימא, אלא קדשא בריך הוא אריך רוגזיה עם צדיקא, ועם רשיעיא יתיר מצדיקא. עם רשיעיא בגין דיתובון בתיובתא שלימתא, דיתקיימון בהאי עלמא ובעלמא דאתי. כמה דכתיב, (יחזקאל לב) חי אני נאם יי וגו' אם אחפץ וגו' כי אם בשוב רשע מדרך וחייה. ועל דא אוריה רוגזיה לון תדיר. או בגין דיפוק מנהון גזעא טבא בעלמא כמה דאפיק אברהם מתרח דאיהו גזעא טבא, ושרשא וחולקא טבא לעלמא.

אבר קדשא בריך הוא מדקדק עם צדיקא תדיר, בכל עובדין דאינון עבדין. בגין